

Evangelium

...”amikor eltelt nyolc nap, körülmételték a gyermeket”... (Lk 2, 16-21)

Mária kész arra, hogy tanuljon a pásztoroktól, te miért vonakodsz, hogy figyelj a püspöködre, vagy a katolikus egyház tanítására? Mária úgy őrzi meg szívében a pásztorok szavait, hogy senki nem kérte tőle. Mielőtt az apostoloknak parancsba lett adva a tanulás, Mária már parancs nélkül is megtette ezt. Példát adott, hogyan kell figyelni, hogyan kell hallgatni az Istent. Karácsony után eltelik egy hét.

Nyolc nap után körülmételik Jézust. Ő méltónak találtatott az Úr szemében arra, hogy igaz legyen, ezért van az Úr szeme rajta (Zsolt 33,16). Az ószövetségi törvény érthetlensége az újszövetség világosságára vár. Körülmételkedés a bűntől való megtisztulást jelenti. Az ember teste alá van vetve a bűn törvényének. Testünk gyenge és ki van szolgáltatva a bűn uralkodásának. Ezért előírták, hogy a nyolcadik napon körül kell metélni, megtisztulni a bűntől. Ez csak a nyolcadik napon lehetséges, ami a feltámadás napja (Szent Ambrus Lukács evangéliuma 47. oldal).

Vannak igazságszolgáltatások. Gyónások és feloldozások. Bocsánatkérések és kiengesztelődések. De elkerülhetetlen, hogy újra és újra ne kövessünk el bűnt. Ehhez bűntelen életre van szükség. Bűntelen körülményekre, bűntelen emberekre. Egy bűntelen országra. Ez a feltámadásunk után lehetséges. A nyolcadik napon. Egy új életben egy új kezdetben. Jézus körülmétélése már nem zsidó szokás, hanem keresztény

szertartás. A nyolcadik napon, húsvétvasárnap ő nem Ábrahám népének egyik tagja lesz, hanem az, aki halottaiból elsőként feltámad.

William Barclay írt egy katonai szakasról, melynek tagjai a második világháború egyik csatájában elveszítették egy barátjukat, és szerették volna tisztességgel eltemetni. Találtak egy templomot, mögötte temetővel, amit fehér kerítés vett körül. Megkeresték a papot és megkérdezték, hogy eltemethetik-e barátjukat a templom temetőjébe.

– Katolikus volt? – kérdezte a pap. – Nem – felelték a katonák.

– Akkor nagyon sajnálom – válaszolt a pap –, a temetőnket az anyaszentegyház tagjai számára tartjuk fenn. De eltemethetik a barátjukat a kerítésen kívül. Gondoskodom róla, hogy gondozzák a sírját.

– Köszönjük, atyám – felelték a katonák, és eltemették a barátjukat a temető mellett, a kerítés túloldalán. Amikor véget ért a háború, a katonák még egyszer el akartak látogatni barátjuk sírjához, mielőtt hazautaztak. Emlékeztek rá, hol volt a templom, és a sír a kerítésen kívül. Keresték, de nem találták. Végül felkeresték a papot, hogy megkérdezzék, hol a sír.

– Uram, nem találjuk a barátunk sírját – mondták a katonák a papnak.

– Nos – válaszolt a pap – miután önök eltemették elesett bajtársukat, valahogy nem tűnt helyesnek a számomra, hogy ott legyen eltemetve a kerítésen kívül.

– Akkor áthelyezte a sírját? – kérdezték a katonák.

– Nem – felelt a pap –, a kerí-

tést helyeztem át. Ami eddig egyeseké volt, az ezután mindenkié lesz.

Pontosan ezt tette értünk Isten. Nem érdemeljük meg, hogy „a kerítésen belül” legyen a helyünk. Nem érdemeljük meg, hogy a Mennybe kerüljünk, ha meghalunk. Isten azonban kegyelmesen elmozdította a kerítést: elküldte fiát, Jézus Krisztust, hogy meghaljon értünk, hogy mi is tagjai lehessünk örök-kévaló családjának.

G.F.

Siker

Egy misszionárius, aki éveken át élt Kínában, ugyanazon a hajón utazott Amerikába egy énekes-szel, aki csak két hetet töltött el ott. Amikor kikötöttek New Yorkban, a misszionárius látta, hogy az énekest rajongók tömegei várják.

- Istenem, én ezt nem értem - mormogta magában a misszionárius. - 42 évet töltöttem Kínában, ő csak két hétig volt ott, mégis több ezer ember üdvözlö a hazatérését, míg az enyémet senki sem.

Az Úr így felelt: - Fiam, te még nem értél haza.

Egyszer egy turista meglátogatótt egy hírneves rabbit.

Elképedt azon, hogy a rabbi háza egyetlenegy szobából állt, tele könyvekkel, rajtuk kívül csak egy asztal és egy pad volt benne.

- Rabbi, hol vannak a bútoraid? - kérdezte a turista.

- És a tieid hol vannak? - kérdeztet vissza a rabbi.

- Az enyéme? De hát én itt csak átutazóban vagyok! - válaszolt a turista.

- Én is - mondta a rabbi.

N.-né

Teréz anya bölcsességei

Ne féljünk alázatosnak, kicsinek és tehetetlennek lenni, ezzel bizonyítván Isten iránt érzett szeretetünket. Amikor inni adsz egy beteg embernek, amikor fel-emelsz egy haldoklót, amikor megetetsz egy kisedet, amikor tanítgatsz egy elmaradott gyermeket, amikor gyógyszert adsz a leprásnak—mindezek isten szeretetének mai megnyilvánulásai e világban.

Hiába érünk a korral, mindig van mit tanulnunk. Nekem is van még mit tanulnom, pedig ötvenhárom éve élek szerzetesközösségben. Tanulnunk kell egymástól! Jézus az apostolok elé állított egy gyermeket. Itt kezdődik a szeretet. Annál az apró kis kedvességnél, törődésnél, együttérzésnél, a titkos kincsünknel, amittől növekszik bennünk a szentség. Tudjuk, hol találjuk a szentséget; ne késlekedjünk hát!

M.T.É.

Hirdetések

- A ligeti kápolna búcsúja szeptember 14-én, vasárnap lesz, 9 órai kezdettel.
- Fatimai imaóra lesz a templomban szeptember 13-án, a reggeli mise végétől ½ 9-ig.
- Akik elsőáldozók, béralkozók szeretnének lenni és nem Kiskundorozsma Általános Iskolában tanulnak, legyenek szívesek hitoktatásra jelentkezni a plébánián vagy a sekrestyében.
- Szeptember 14-én az esti szentmisén a Glória énekkar énekel.

P.Gy.

Jól döntök?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: c) Törökország.

Nicea, görög szó, jelentése győzelem. A város Törökországban található, mai neve Iznik. A Márvány-tenger partján épült város Isztambultól kb. 100 km-re fekszik. 1700 évvel ezelőtt itt tartották az első niceai zsinatot, amely kimondta és megerősítette Jézus Istenségét.

Új kérdésünk: Ferenc pápa hány ünnepet vezetett be a liturgikus naptárba?

a) 7

b) 9

c) 11

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A helyes megfejtők között egy csokoládét sorsolunk ki. A szerencsés nyertes nevét a szeptember 21-i számban közöljük.

Az augusztus 24-i rejtvény nyertese: **Horváth Erzsébet** volt.

G.F.

Anyakönyvi hírek

Keresztelés:

Ezra Tamás–Szabó Tamás és Kalmár Edit gyermeke augusztus 26-án;

Amira–Török Tamás és Palánkai Lili Adrienn gyermeke augusztus 30-án a keresztség szentségében részesült.

Temetés:

†Rózsa Sándort életének 80. évében;

†Szabó István Steve-t életének 82. évében augusztus 27-én utolsó útjukra kísértük.

P.Gy.

AEÉGILMNUV → EVANGÉLIUM

Betűkavarodás

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: „**Mert aki magát fölماغasztalja, megalázzák, és aki magát megalázza, fölماغasztalják.**” (Lk 14,11)

Az egyik, szeptember 7. és szeptember 14. közötti evangélium rövid részletének betűi kissé összekavarodtak; ABC sorrendbe rendeződtek:

„Bdgklooo agykotv, it eeégknysz, emrt eéiktt az einst aágorsz.”

A helyes válaszokat (a bibliai idézetet és a bibliai vers számát) névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A **Létige** segít! A helyes megfejtők között egy csokoládét sorsolunk ki. A nyertes nevét a szeptember 21-i számban közöljük.

Az augusztus 24-i játék nyertese: **Tapodi Endréne** volt.

Sz.A.

Létige

- 7. v.:** Bölcs 9,13-19; Zs 89; Filem 9b-10.12-17; Lk 14,25-33
- 8. h.:** Mik 5,1-5a vagy Róm 8,28-30 Zs 12 Mt 1,1-16.18-23
- 9. k.:** Kol 2,6-15; Zs 144; Lk 6,12-19
- 10. sz.:** Kol 3,1-11; Zs 144; Lk 6,20-26
- 11. cs.:** Kol 3,12-17; Zs 150; Lk 6,27-38
- 12. p.:** 1Tim 1,1-2.12-14; Zs 15; Lk 6,39-42
- 13. sz.:** 1Tim 1,15-17; Zs 112; Lk 6,43-49
- 14. v.:** Szám 21,4-9 vagy Fil 2,6-11 Zs 77,1-38 Jn 3,13-17

A plébánia elérhetőségei:

6791 Szeged-Kiskundorozsma,
Szent János tér 6.
tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159
email: dorozsmaiblebania@gmail.com
web: <http://dorozsmaiblebania.hu>

Iroda nyitvatartása:

Hétfo - Péntek: 8:00-12:00

Számlaszámok:

OTP - Plébánia: 11735036-20051895
Sztriha Kálmán Alapítvány:
11735005-20545747
OTP számla - „Az oltárok felújítására”: 11735036-20053952

A szerkesztőbizottság tagjai: Dudásné Siklósi Bernadett (D.S.B.), Gordos Ferdinánd (G. F. - felelős kiadó), Kósa Lászlóné (K.L.-né), Moróné Tapody Éva (M. T. É.), Nagyné Nyíró Katalin (N.-né), Pócsai György (P. Gy.), Szabó József (Sz. J. - tördelés), Szalkai Attila (Sz. A. - tördelés)